

ПАМ'ЯТІ ІРИНИ ПЕТРІВНИ РУСАНОВОЇ

22 жовтня 1998 р. раптово пішла з життя відома дослідниця слов'янських старожитностей, співробітниця Інституту археології Російської АН Ірина Петрівна Русанова. Її діяльність тісно пов'язана з Україною. І. П. Русановою зроблено великий внесок у вивчення празько-корчацьких пам'яток. Класичними стали розкопки низки поселень Житомирщини (Корчак, Тетерівка та ін.) і Буковини (Кодин I, II). Упродовж 1980-х рр. І. П. Русанова разом з Б. А. Тимошуком вивчала групу давньоруських пам'яток на Збручі, що демонструють тривале збереження язичницьких традицій.

Наукові розробки дослідниці широко відомі вченим-славістам. На особливу увагу заслуговують монографії «Славянские древности VI—IX вв. между Днепром и Западным Бугом» (1973), «Славянские древности VI—VII вв.» (1976), «Кодын — славянские поселения V—VIII вв. на р. Прут» (1984).

І. П. Русанова назавжди залишиться в серцях українських колег як визначна дослідниця слов'янських старожитностей, добра і чуйна людина.

ПАМ'ЯТІ ВАСИЛЯ ІВАНОВИЧА БІДЗІЛІ

9 січня 1999 р. на 63-му році життя після тривалої виснажливої хвороби пішов від нас Василь Іванович Бідзіля, старший науковий співробітник відділу скіфо-сарматської археології Інституту археології НАН України.

В. І. Бідзіля народився 23 березня 1936 р. в с. Сасове Виноградівського р-ну Закарпатської обл. у великій селянській родині. Після закінчення семирічної школи в рідному селі навчався в педагогічному училищі в м. Хуст. 1955 р. 19-річним хлопцем він приїхав до Києва, де вступив спочатку на історичний факультет Київського державного педагогічного Інституту ім. Максима Горького, а роком пізніше перевівся на другий курс стаціонару історико-філософського факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. Здібний студент добре себе зарекомендував працьовитістю та ініціативністю, навчався тільки на «відмінно» та «добре». Як і всі студенти брав участь в сільськогосподарських роботах, 1956 р. працював на ціліні.

В. І. Бідзіля рано почав цікавитися археологією. Цьому сприяв гурток при кафедрі археології, керований членом-кореспондентом АН УРСР Л. М. Славіним. Перший польовий сезон 1957 р. він працював креслярем на розкопках давньоруського міста Воїнь на Сулі в експедиції професора В. Й. Довженка. У 1958 р. брав участь у дослідженні давньоруського міста Любеч в експедиції академіка АН СРСР Б. О. Рибакова, в 1959 р. — у розкопках черняхівського поселення поблизу с. Черепин на Черкащині в експедиції М. Ю. Брайчевського. Знайомство з науковою проблематикою, археологічною «кухнею», з видатними людьми цієї професії остаточно визначили подальший життєвий шлях допитливого юнака. В. І. Бідзілі пощастило, що науковим керівником його курсових та дипломної робіт був Б. О. Рибаків. Тематика цих досліджень лягла в основу перших наукових доповідей на студентських університетських та республіканських конференціях. Його доповіді («Розкопки стародавнього Любеча», «Слов'яно-руська кераміка Середнього Подніпров'я в VIII — X ст.») були відзначені премією та почесною грамотою.